

[Justitsministeren.]

del enkeltspørgsmål, som jeg tror, vi skal drøfte i udvalget. I øvrigt takker jeg for modtagelsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ikrafttræden af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

(Lovforslaget (nr. 48) findes i tillæg A. sp. 1565; fremsættelsen i tidenden sp. 1062).

Første næstformand (From): Sammen med denne sag foretages den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ikrafttræden af lov om kommunal indkomstskat.

(Lovforslaget (nr. 47) findes i tillæg A. sp. 1423), fremsættelsen i tidenden sp. 1066).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Vi skal overgå fra et knudret skattesystem, der slet ikke passer til vort samfundssystem; vi skal overgå fra at svare skat af tidligere års skatteevne til at betale skat efter nuværende evne, altså en samtidighedsskat. Det er klart, at en sådan overgang vil frembyde problemer, men dog kun éngangsproblemer, som alle må være interesserede i at få løst så retfærdigt som muligt. Millimeterretfærdigheden kan næppe opnås; den fandt man heller ikke i andre lande, da de i sin tid overgik til kildeskatten, her var det også nødvendigt at anvende den såkaldte

tommelfingerregel, selv om man dér, i modsætning til os, ikke havde besværet med også at ophæve skattefradragsretten.

Jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med, at det nu fastslås ved lov, at kildeskatten skal træde i kraft 1. januar 1969, så det nu er sidste gang, vi modtager den lange og knudrede selvangivelse, hvori vi skal opgive, hvad der fremtidig skal svares skat af, og at man fremtidig kun skal opfatte selvangivelsen — hvor den bliver nødvendig — som et middel til regulering af allerede betalt skat, og jeg forstår altså, at der nu nærmest skal et jordskælv til, hvis vi ikke har kildeskatten om ét år. Vel skal der indgives selvangivelse for indtægten i 1968, men det er jo en selvangivelse, man ikke skal svare skat efter, medmindre særlige forhold gør sig gældende. Der tales om, at 1968 er et skattefrit år. Nu gør det vel ikke så meget, hvordan det udtrykkes, men selvfølgelig kan man ikke blive fri for at betale skat i 1968, så det er måske mere rigtigt at sige, at 1968-indtægten kun i særlige tilfælde kan blive lagt til grund for skattesvarelse.

Formålet med en lempelig overgang må jo være, at skattebetalingen også i overgangen er kontinuerlig, og at man ikke på noget tidspunkt udsættes for dobbeltbeskatning. Dette problem synes jeg de to lovforslag løser. Der er anvendt tommelfingerregel i opkrævningsforslaget, der ellers ville blive meget kompliceret og vel umuligt at administrere, og faren ligger jo i, at man kan unddrage sig skat ved at lægge så meget hen til 1968-indkomsten som muligt. Denne fordel har en lønmodtager vel næppe i større stil, men andre kunne tænkes at spekulere deri, og derfor må der eventuelt foretages en ekstrasbeskatning, for så vidt en sådan overflytning finder sted i større omfang. Dog skal indtægten i 1968 i så fald overstige indkomsten i 1969 med over 20 pct. eller mindst 15.000 kr., så tilfældigheder ved efterbeskatning kommer man ikke ud for, især da man kan få 1966 anvendt som sammenligningsår i stedet for 1969, hvis der skulle være særlige forhold, der taler herfor. Men det kan altså betale sig at sætte sin indkomst i vejret i 1968, også for lønmodtagere, men kun i begrænset omfang, hvis man da ikke kan vedligeholde indtægten i 1969. Jeg tror